

בנצחהטי"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

בשלח

גליון קע"א

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718-298-3717 ולהקיש 1
בארץ ישראל 072-278-6444 ולהקיש 1
בענגלאנד 0203-874-6800 ולהקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל
נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com
ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נוספו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל
ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

בשלה

השפלות וענוה מביא להשפעות * שמחו שיצאו מטומאה לטהרה * שמחה סגולה לבנים * על ידי שירה בשמחה יכולים לשבר הדינים * בכח השמחה מתגברים על כל הנסיונות * אם יהודי הולך בשמחה אינו הולך ריק * כך הוא טוב * הפרנסה הוא בגזירת הבורא * ישועתם תלוי באתערותא דלתתא * בזכות הענוה זכו לישועה * ענוה רק לפני ה' * סגולה לפרנסה להסיר דאגה מלבו * שלא ליתן עצות לה' איך להושיע את בני ישראל * בני ישראל ניצלו מחמת שהיו נרדפים * ראו במפלת השונאים כי נגאלו בזכות אמונתם * המצרים שמתו נתגלגלו בסוסים * המצרים זכו לכל טוב בעת מיתתם * בכח הצער בא הישועה * המים קיבלו חיות וחכמה * לקחה התוף שלא ישמעו בני ישראל בקולן * מהיכן היה לה התוף?! * הגאולה בזכות אחדות * בא מחמת שנאת חינם

וַיִּסַּב אֱלֹקִים אֶת הָעַם דְּרֹךְ הַמְדָּבָר יִם סוּף וְחַמּוּשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (יג, יח).

השפלות וענוה מביא להשפעות

בספר תולדות אדם להרה"ק ר' יהושע מאוסטראווא זי"ע (בן הרה"ק ר' שלמה לייב מלענפשא זי"ע) כתב, כי בעת שהאדם משפיל עצמו לפני השי"ת, או השי"ת משפיע לו פרנסה טובה ושפע רב, כי בעת שהאדם נגבהות הלב אינו יכול להמשיך עליו השפע, כי שמא על ידי שיגיע אליו השפע יבוא יותר לגסות הלב, כמאמר הכתוב (דברים ה, יד) ורם לבבך ושכחת וגו', אבל אם האדם היא בבחינת שפלות, משפיע לו השי"ת צרכי העולם הזה.

וזוהו שאמר הכתוב 'ויסב' אלקים את

'העם', כיון שבני ישראל היו אז בבחינת שפלות המרומו בתיבת 'העם', (שהעם מרמו על הערב רב שהתערבו עם ישראל) עי"ז 'ויסב' היה משפיע להם ומוריד להם המן והשליח והבאר, כי אם האדם יודע בעצמו שהיא באמת כאין נחשב לפני ית"ש, רק הכל בא מכחו ית"ש, אזי השי"ת משפיע לו כל צרכו. אך מאין היה לישראל כל כך השגה שיבואו למדרגות הללו, הוא מפני 'וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים' שהיה להם הארה משער הגו"ן, ומפני כך השיגו שפלות עצמם והכירו גדלות הבורא ית"ש, ואז זכו לבחינת 'ויסב' בגוף ובנפש, דהיינו למדרגות רוחניות והשפעות גשמיות.

שמחו שיצאו מטומאה לטהרה

בספר דברי ישראל לרה"ק ממאדזיץ זי"ע מפרש בדרך רמז, 'וחמשים' בהיפך אותיות 'ושמחים', כאילו נכתב 'ושמחים עלו', והכוונה הוא על דרך שנאמר (ישעיה נה, יב) כי בשמחה תצאו. ומה שכתב 'וחמשים' ולא אמר בפירוש 'ושמחים', לומר ששמחתם היה ממה שעלו מחמשים שערי טומאה לחמשים שערי טהרה (זו"ה יתרו לד, א), ולא שמחת כסף וזהב של ביות מצרים.

שמחה סגולה לבנים

להרה"ק רבי שמואל מקאמינקא זי"ע היתה בת עקרה ר"ל, פעם נודמן לשם הרה"ק רבי רפאל מבערשיד זי"ע (תלמידו המובהק של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע), הלכה אליו העקרה וביקשה את ברכתו שתזכה להפקד בזרע של קיימא, אמר לה רבי רפאל: שמחה סגולה לבנים! כשיספרה זאת לאביה, נענה ואמר: דבר זה למד מן התורה, מן הנביאים, ומן הכתובים, מן התורה שנאמר (בראשית יח, יב) 'ותצחק שרה' ואחר כך ילדה את יצחק. מן הנביאים שנאמר (ישעיה נה, א) 'רני עקרה. מן הכתובים שנאמר (תהלים קיג, ט) אם הבנים שמחה'. שאלה הבת: כיון ששרה צחקה לשם סגולה, למה זה התרעם הקב"ה עליה?! השיב לה אביה: כי כשהקב"ה מבטיח אין צורך בסגולות.

על ידי שירה בשמחה יכולים לשוב הדינים

בספה"ק שארית ישראל לרה"ק מווילעדניק זי"ע (שער התקשרות), מפרש הפסוק (תהלים סה, יד) יתרועעו אף ישירו, הפירוש הוא מי שרוצה להתרועע ולשבר את האף והחימה מעל ישראל, פירוש החרון אף והכעס שלפעמים יש עליהם דינים מרים ר"ל, העצה לזה 'ישירו' בשמחה.

בכה השמחה מתגברים על כל הנסיונות

הרה"ק ר' אהרן מקארלין זי"ע (דברי אהרן) אמר: קינדערלעך, זוכט אייך שמחה פון וואס איר קענט, נישט זוכען צי מען איז דערביי, מען זאגט נאך פון צדיקים, ווען א יוד האריוועט מיט א ברעקייל שמחה קען מען אליין איבערקומען (ידידים ורעים תחפשו להיות בשמחה, מכל מה שאתם יכולים להביא לכם שמחה, ולא תחקרו האם אתם באמת ראוי לשמוח בזה. אומרים בשם צדיקים, כשאדם עובר את השי"ת עם מעט דמעט שמחה, יכולים להתגבר על כל הנסיונות).

אם יהודי הולך בשמחה אינו הולך דיק

הרה"ק רבי יעקב יצחק מביאלא זי"ע אמר (מובא באוצר ישראל) על הכתוב (שמות ג, כא) 'והיה כי תלכון לא תלכו ריקם',

'והיה' לשון שמחה, אז א איד גייט תלכו ריקם' גייט מען שוין נישט ארום ארום בשמחה, (אם יהודי הולך בשמחה), 'לא' ליידיג (כבר לא הולכים ריקם).

וַיִּחֲזַק ה' אֶת לֵב פְּרָעָה מִלֶּךְ מִצְרַיִם וַיַּרְדֵּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְּיַד רָמָה (יד, ח).

ראשונה בפסוק 'ובני ישראל יוצאים ביד רמה', כאשר סיים את הקריאה הוסיף וקרא בקול: **זואט חאראשא** (כלומר, אזוי איז גוט, כך הוא טוב). דהיינו שכך הוא טוב, שבני ישראל יהיו תמיד ביד רמה.

כך הוא טוב

בספר פרי ישע אהרן מובא, פעם כשקרא הרה"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע - בשבת קודש פרשת בשלה - בסוף פרשה

ה' יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן (יד, יד).

ואיש די פרנסתו, ואמרו חז"ל (ביצה טו, א) כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, ואילו לבסוף 'אתם תחרישון' מלשון הכתוב (איוב ד, ח) כאשר ראיתי חורשי און, כלומר ואתם חושבים מחשבות כל היום איך לרדוף ולהשיג פרנסה.

הפרנסה הוא בגזירת הבורא

בספר דברי מאיר מובא, שהרה"ק ר' מאיר מפרימישלאן זי"ע אמר פעם אחת בדרך צחות, ה' 'ילחם' לכם, השי"ת הוא הנותן 'לחם' לכל בשר, ומזמין לכל איש

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּסְעוּ (יד, טו).

שאין הדבר תלוי עתה בי, כי עתה מוכרח להיות אתערותא דלתתא שיקדשו ה' במסירות נפש, 'דבר אל בני ישראל ויסעו' שיכנסו לתוך הים במסירות נפש, ואז יושעו.

ישועתם תלוי באתערותא דלתתא

בספר אוהב שלום להשרף ממאגלאניצא זי"ע מפרש, 'מה תצעק אלי' היינו

בזכות הענוה זכו לישועה

עוד כתב שם לפרש באופן אחר, תיבת 'מה' רומז לענוה ושפלות כידוע, כמו שנאמר (שמות מז, ז) ונחנו מה. וזהו 'מה' תצעק אלי, היינו כיון שכבר באו לבחינת מה, לכן 'דבר אל בני ישראל ויסעו', דבזכות הענוה כדאים הם לזכות לישועה.

ענוה רק לפני ה'

מובא בספר שיח צדיקים שהרה"ק מצאנו זי"ע אמר בדרך הלצה, פעם בא רבי אחד אצלו ואמר על עצמו בדרך ענוה: שאין הוא רבי ולא צדיק! אמר לו הרה"ק מצאנו: 'מה' תצעק אלי, זה שאתה בחינת 'מה' תאמר רק להשי"ת, אבל 'דבר אל בני ישראל', לבני ישראל תהיה בבחינת מנהיג, כי 'דבר' לשון מנהיג, 'ויסעו' כדי שיסעו אצלך, כי אם תאמר להם שאין אתה רבי, לא יסעו אצלך, ולא תהיה מנהיג שלהם.

סגולה לפרנסה להסדר דאגה מלבו

בספר אור התורה להרה"ק מלובלין זי"ע מפרש, דבר אל בני ישראל ויסעו, ואיתא בזוה"ק (דף נב, ב) בעתיקא תליא מילתא, ופירש הכוונה בזה, כי אמרו חז"ל (פסחים ק"ח, א) שהמוזנות הוא כקריעת ים סוף, ולכן צריך ג"כ להעביר מלבו דאגת הפרנסה, וזהו הסגולה הגדולה ביותר של פרנסה, להסיר דאגה זו מלבו.

שלא ליתן עצות לה' איך להושיע את בני ישראל

בספר קול מבשר מסופר על הרה"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע, שפעם אחת בא אליו סוחר של עצים, ואמר לו: שהקרח והקור מזיקים לו מאד, ומבקש ממנו שיתפלל עבורו שלא יהיה קור גדול, ואחר כך בא אליו איש אחר ואמר לו: אם יהיה חם יזיק לו לפרנסתו, ומבקשו להתפלל עבורו שיהיה קר!

פתח ואמר להם הרה"ק: אין לנו רשות כי אם להתפלל להשי"ת שיושיע את ישראל, אבל ליתן עצות וסיבות להשי"ת איך להושיע, לכך אין לנו רשות, כי השי"ת הוא המסבב כל הסיבות.

ובזה פירש את הפסוק 'מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו', דלכאורה קשה דלפני מי יצעק אם לא לפני הקב"ה?! ואמר, שהענין הוא כנ"ל, כי בעת שבאו ישראל ועמדו על הים, וראו שמצרים רודפים אחריהם, אז כל אחד ואחד צעק וביקש מה שבלבו, אחד צעק שהקב"ה ימית את המצרים במגיפה, והשני התפלל שיפול עליהם אבני אלגביש וברד, וכל אחד ביקש דבר אחר. ועל זה השיב הקב"ה למשה: 'מה תצעק אלי?!' (לשון בתמיה) וכי אתם אומרים לי מה לעשות?! אתם רוצים לתת לי עצות וסיבות איך להושיע אתכם?! אין לכם רשות לזאת, רק דבר אל בני ישראל ויסעו.

וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
 מִיַּמִּינֵם וּמִשְׁמָאלָם, וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוֹם
 פְּרָעָה רַכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל תּוֹךְ הַיָּם (יד, כב-כג).

מקום אֲלֵקִים יבקש את הנרדף הרשע,
 ולכן ישראל ניצולו ומצרים טבעו, בשביל
 שהיו מצרים רודפים וישראל נרדפים.

וזוה שאמר 'ויבואו בני ישראל בתוך הים
 ביבשה', רוצה לומר שהיתה נפשם
 יבשה, שלא היה להם זכות משלהם שיהיו
 הם ניצולים ומצרים טובעים, ועם כל זה
 'והמים להם חומה מימינם ומשמאלם',
 'להם' דוקא ולא למצרים, והטעם הוא
 'וירדפו מצרים' מפני שהיו בני ישראל
 נרדפים ומצרים רודפים.

בני ישראל ניצלו מחמת שהיו נרדפים

בספר בן איש חי מבאר, דהנה מבואר
 במדרש (ילקוט בשלה רמז רל"ד)

דבאותה שעה היה קטרוג על בני ישראל,
 דשר של הים קטרג מה נשתנו אלו מאלו,
 מה אלו עובדי עבודה זרה אף אלו עובדי
 עבודה זרה, ואם כן מתעורר הקושיא איך
 ניצלו בני ישראל ומצרים טבעו?! והתירוץ
 הוא, דכתיב (קהלת ג, טו) והאלקים יבקש
 את הנרדף, ואיתא במדרש רבה (ויקרא רבה
 כו, ה) אפילו צדיק רודף לרשע, מכל

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם
 וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ (יד, לא).

קשה איך נאמר כאן 'וירא ישראל את היד
 הגדולה', שראו במפלת המצרים שנואי
 נפשם, הלא בני ישראל נגאלו בזכות
 האבות, ואם כן לא היו ראויים לראות
 במפלת השונאים. אמנם יש לתרץ על דרך
 דאיתא במדרש (שיר השירים רבה ד, יט)
 שבזכות האמונה נגאלו וכמו שכתוב (שמות
 ד, לא) ויאמן העם, וא"כ נגאלו בזכות
 עצמם, ושפיר יכלו לראות במפלת
 השונאים.

דאו במפלת השונאים כי נגאלו בזכות
 אמונתם

בספר ראשי בשמים מקשה, דהנה ידוע
 שאין אדם רואה במפלת שונאיו
 רק כאשר הנם הוא בזכות עצמו, כמו
 שנאמר גבי לוט שנאמר (לקמן יט, יז) אל
 תבט אחריו, ופירש"י אתה הרשעת עמהם
 ובזכות אברהם אתה ניצול, אינך כדאי
 לראות בפורענותם ואתה ניצול, ומעתה

וזוהו ביאור הני מקראי קודש, 'וירא ישראל את ה'יד הגדולה וגו' וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים', ולכאורה קשה באיזה זכות זכו לראות בישועתם, ולזה ממשיך 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו, דהיינו שנושעו בזכות אמונתם, וא"כ היה הישועה בזכות עצמם, ומפני זה זכו לראות במפלת השונאים.

אָז יִשְׂרָאֵל מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה' וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרִכְבּוֹ רָמָה בָּיָם

(טו, א)

המצרים זכו לכל טוב בעת מיתתם

המצרים שמתו נתגלגלו בסוסים

בספר מוקנים אתבונן (ח"א דף מ"ד) מביא שהרה"ק הרמ"ח מסלאנים זי"ע אמר בדרך צחות, מה היה להם למצרים כל כך רע בשעת מיתתם, וכי במה מתברך כל יהודי שיזכה בשעת רגעיו האחרונים בעולם הזה, הא' שיעמדו מנין יהודים ליד מטתו, הב' שרכושו יעבור לידיים טובות, הג' שימבלוהו במקוה קודם הקבורה. ואכן זכו המצרים לכל שלשה דברים אלו, בעת מיתתם עמדו אצלם שישים ריבוא ישראל, וכל רכושם עבר לידיים הטובות ביותר, ועוד זכו לטבילה קודם קבורתם.

פירש"י, שניהם קשורים זה בזה (הסוס עם הרוכב), והמים מעלין אותם לרום ומורידין אותם לעומק ואינן נפרדין. בספר שם משמואל להרה"ק מסאכמשוב זי"ע הקשה אם אדם חטא בהמה מה חטאה ולמה תסכול צער כזה?! ונראה דאותם המצרים אשר שעבדו בישראל, וכבר מתו קודם יציאת מצרים, בודאי לא נפטרו מהעונש והצער שהיו ליתר חבריהם המצרים בים סוף, וע"כ נראה שנתגלגלו בסוסים שהיו על הים, וכך קיבלו את עונשם.

עֲזִי וְזַמְרַת קָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה וְגו' (טו, ב).

בכה הצער בא הישועה

מולאמשוב זי"ע) מבאר על דרך אמרם ז"ל (ברכות נה, א) חלמא בישא עציבותא מסתייע (הרואה חלום רע, הצער מסייע שלא תבוא - וע"כ מתענים תענית חלום, כדי שיתבטל החלום מהמת צער

בספר קב ונקי להרה"ק ר' מיכל מואמפאלע זי"ע (נכד הרה"ק המגיד

התענית). וזהו ביאור הכתוב 'ויהי לי לישועה', 'ויהי' אינו אלא לשון צער, 'לי לישועה', כי אמרו חז"ל (מגילה י, ב) כל מקום שנאמר היינו דמחמת הצער נצמח לי ישועה.

וּבְרוּחַ אַפְיֵךְ נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ יַד נְזֻלִים קָפְאוּ תְהִמַּת
בְּלֵב יָם (טו, ח).

סוף, שהקב"ה הפיח בתוך המים רוח של חיים.

המים קיבלו חיות וחכמה

וזהו שאמר 'וברוח אפיך', היינו שנפח רוח של חיות במים, 'נערמו מים' כתרנומו 'חכימו מיא', שעי"ז נתחכמו המים ונעשו גם הם חכמים, והבינו מה שמוטל עליהם לעשות, לעמוד לפני היהודים שיוכלו לעבור בתוכם, ואח"כ חזרו לטבוע את המצרים.

הרה"ק הגאון מווילנא זי"ע בספרו קול אליהו מביא פירוש נפלא, דהנה אדם הוא קרוץ מחומר, רק הקב"ה עשה עמו חסד להכניס בו חיות ונשמה, כדרכיב (בראשית ב, ז) ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה, ועי"ז נתוסף בו חכמה ושכל. וכן היה כאן במי ים

וּתְקַח מְרִים הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהְרֵן אֶת הַתָּף בְּיָדָהּ וּתְצַאן
כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחְלַת (טו, ט).

מהיכן היה לה התוף?!

פירש"י, בתופים ובמחולות, מוכטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים. בשפת אמת (ליקוטים) מבאר באופן אחר מהיכן היו להם תופים ומחולות, ולפי פשוטו נראה שהים פלט את המצריים וכל אשר להם, ולהם היו תופים ומחולות כדרך המלכים

לקחה התוף שלא ישמעו בני ישראל בקולן

בספר ראשי בשמים מבאר על דרך מאמרם ז"ל (ברכות כד, א) קול באשה ערוה, ומפני זה לקחה את התוף, ותצאנה כל הנשים אחריה בתופים וגו', כדי שישראל לא ישמעו את קולן של הנשים בעת שירתן.

שנאמר (מלכים ב ג, טו) קחו לי מנגן וגו', וכן כתוב (שמואל א י"ה) ולפניהם נבל ותוף וחליל וכנור וגו', ועתה כאשר ראתה שנתקיים נבואתה שאחיה משה רבינו ע"ה יגאל את ישראל, כמו שפירש"י ותקה מרים הנביאה, היכן נתנבאה, כשהיתה אחות אהרן קודם שנולד משה, אמרה עתידה אמי שתלד בן וכו', על כן לקחה את התוף בידה.

באנשי חילם, וגם בכיזת מצרים דכתיב וישאלו וגו' וינצלו את מצרים, משמע ששאלו כל מיני כלים, ותופים ומחולות בכלל.

אבל מדקדק בתיבת 'התוף' דמשמע תוף המיוחד (בה"א הידוע). ויתכן לומר כי מרים הנביאה היה לה תוף מיוחד, שהרי על ידי הנגינה זכו להשראת הנבואה, כענין

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. (טו, ו)

את זה כמו שמצינו במקומות הרבה, כמו כן 'ערב' כשהיו בני ישראל ערבים ומקובלים זה לזה, 'וידעתם' לשון התחברות, שיהא לכם אהבה ואחיה והתחברות, או תראו 'כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים', שהקב"ה יוציא אותם בזכות האהדות מכל המצרים ומעיקים, ויגאלינו גאולה שלימה.

הגאולה בזכות אחדות

הרה"ק ר' משה מקאזניץ זי"ע בספר קהלת משה כתב רמז בפסוק זה, שמשה ואהרן זירזו את בני ישראל שיהיה ביניהם אהבה ואחיה והתחברות, וזהו 'ויאמר משה ואהרן' דכמו משה אהרן היו מחבבים זה

וַיָּבֵא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְיָדָם. (יז, ח).

ביניהם שנאת חנם, וזהו הרמז וילחם עם ישראל ב'רפידים' קרי ביה 'פרידים', שהיה ביניהם פירוד לבבות על כן היה יכול עמלק להלחם מהם.

בא מחמת שנאת חנם

הרה"ק החיד"א זי"ע בכסא דוד (דחש י) מבאר סיבת הדבר שבא עמלק להלחם עם בני ישראל, מחמת שהיה

קופת דרך אמונה- לצדקת רבי מאיר בעל הנס

לחמי מרדכי - מזון ישעי'

ע"ש רבוה"ק רבי מרדכי מנאדבורנה זי"ע

ורבי ישעי' מקרעסטיר זי"ע

נתייסד ע"י הרה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

חלוקת חלות ומזונות בדרך כבוד בכל ערב שבת ויו"ט למאות נפשות של אלמנות ויתומים ות"ח בארה"ק

הרה"ק החפץ חיים זי"ע אמר:

שחלוקת ח"י חלות לעניים
ובפרט לאלמנות ויתומים
מסוגל לישועות גדולות ונפלאות
והוא בדוק ומנוסה

זכות חלות ומזונות למשפחה אחת
של אלמנה ויתומים « \$18

לסגולה של הח"י חלות « \$72

לקחת חלק במצוה נשגבה זו ע"י נתינה בקרעדיט קארד ע"י
המתן בסתר ליין סיסטעם

יכולים להתקשר: 845-286-1007

זכור! כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא
כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים !!!